

[Indenrigsministeren]

ejendom som forløber for en planlagt nedrivning, vil være usædvanlig, idet det normalt må antages, at der ved en sådan foranstaltning er taget de nødvendige sikkerhedshensyn. Det er dog ikke muligt på grundlag af de givne oplysninger at vurdere, om betingelserne vil være opfyldt for i givet fald at bringe byggelovens § 14, jf. §§ 17, 18 og 30, i anvendelse.«

Boligministeriet har i skrivelse af 3. juni 1987 supplerende meddelt, at det ikke på det foreliggende grundlag er muligt at vurdere, hvorvidt der foreligger ulovlige forhold i den konkrete sag, ligesom det ikke er muligt at vurdere, om byggelovens reaktionsmuligheder kan bringes i anvendelse. De foreliggende oplysninger har ikke givet Boligministeriet anledning til at indkalde sagen fra Frederiksberg Kommune. Endvidere henleder Boligministeriet opmærksomheden på, at spørgsmålet om eventuel tildalerejsning i givet fald bør afgøres af anklagemyndigheden.

Det almindelige kommunale tilsyn, som Indenrigsministeriet udøver med Frederiksberg Kommune, giver kun mulighed for at iværksætte foranstaltninger over for kommunens handlinger og undladelser, såfremt de klart er i strid med lovgivningen. Jeg har derfor ikke fornødent grundlag for at foretage videre i sagen.

Ad spm. nr. S 951

Spørgsmålet, der sammen med begrundelsen og det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende foran, sp. 10677, var sålydende:

Til *ministeren for offentlige arbejder* (26/3 87) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvad agter ministeren at foretage for at stoppe det magtmisbrug, der finder sted i forbindelse med Fyns Amts besked til indehaveren af Glamsbjerg Planteskole og Blomstercenter om at lukke senest 18. juli 1987?«

Supplerende svar (12/6 87):

Ministeren for offentlige arbejder (Nør Christensen):

I tilslutning til mit foreløbige svar af 3. april 1987 vil jeg først pointere, at der ikke er nogen tvivl om, at virksomheden ikke er lovlig. Planteskolens ejer har skrevet under

på, at hans ejendom ikke må bruges til detailsalg, og denne servitut er lyst på ejendommen den 24. april 1974. Virksomheden er endvidere i strid med adgangsbestemmelserne for hovedlandevejen og i strid med loven om by- og landzoner.

Jeg har forelagt sagen for Fyns Amtsråd og for Vejdirektoratet, der begge efter omstændighederne kan indrømme en forlængelse af fristen for afvikling af virksomheden indtil den 1. januar 1988. Virksomheden kan herefter fortsætte indtil denne dato.

Sagen er tillige indbragt for Miljøankenævnet i medfør af loven om by- og landzoner. Ifølge oplysninger herfra ventes sagen behandlet af ankenævnet i løbet af august måned. Jeg finder det derfor naturligt, at min endelige stillingtagen i sagen først sker, når Miljøankenævnets afgørelse foreligger.

Det kan tilføjes, at Glamsbjerg Kommune over for Planstyrelsen har bekræftet, at kommunen ikke har planer om at lovliggøre forholdet gennem lokalplanlægning.

Yderligere supplerende besvarelse af spm. nr. S 951: se sp. 14064

Ad spm. nr. S 1068

Spørgsmålet, der sammen med begrundelsen og det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende foran, sp. 11272, var sålydende:

Til *socialministeren* (22/4 87) af:

Agerschou (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at Ribe Amtsråd har måttet meddele kommunerne i amtet, at man ikke længere er i stand til at varetage de hidtil udførte opgaver i forbindelse med børns anbringelse uden for eget hjem, og at det specielt skyldes det stigende antal anbringelser?«

Supplerende svar (1/7 87):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Som oplyst i mit foreløbige svar af 28. april 1987 har jeg anmodet Socialstyrelsen om at indhente en udtalelse hos Ribe Amtsråd.

Ribe Amtsråd har oplyst følgende over for Socialstyrelsen:

»Ribe Amts social- og sundhedsudvalg indgik pr. 1. januar 1985 en aftale med de 14